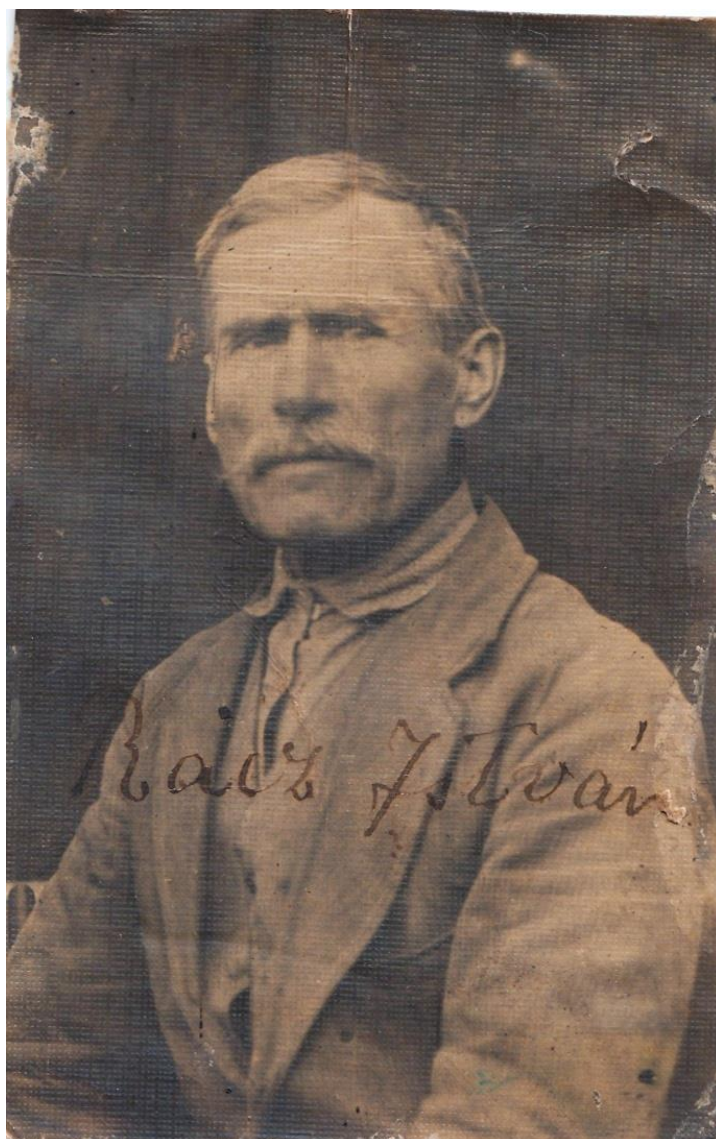

Fényképalbum

A fénykép címe:	Apai dédapám
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	n.a.
A fénykép készítésének éve:	n.a.
Kulcsfigura:	Rácz István

Apai dédapám, Rácz István, aki a maga idejében megjárta Amerikát. Bibliáját ma is őrzöm. Édesapám részéről a Pohóczky nagyszülők Lengyelországból származtak, tehát az elődök erről az ágról lengyelek voltak. Ugyanakkor a Rácz-család, apai nagyanyám családja Magyarországon élt, magyar elődökkel, de volt a családban szlovák is, és voltak németek is. Érdekes tehát a család összetétele: lengyel, magyar, szlovák és német is volt köztük. Ezek a családok mind az akkori Magyarországon telepedtek le.

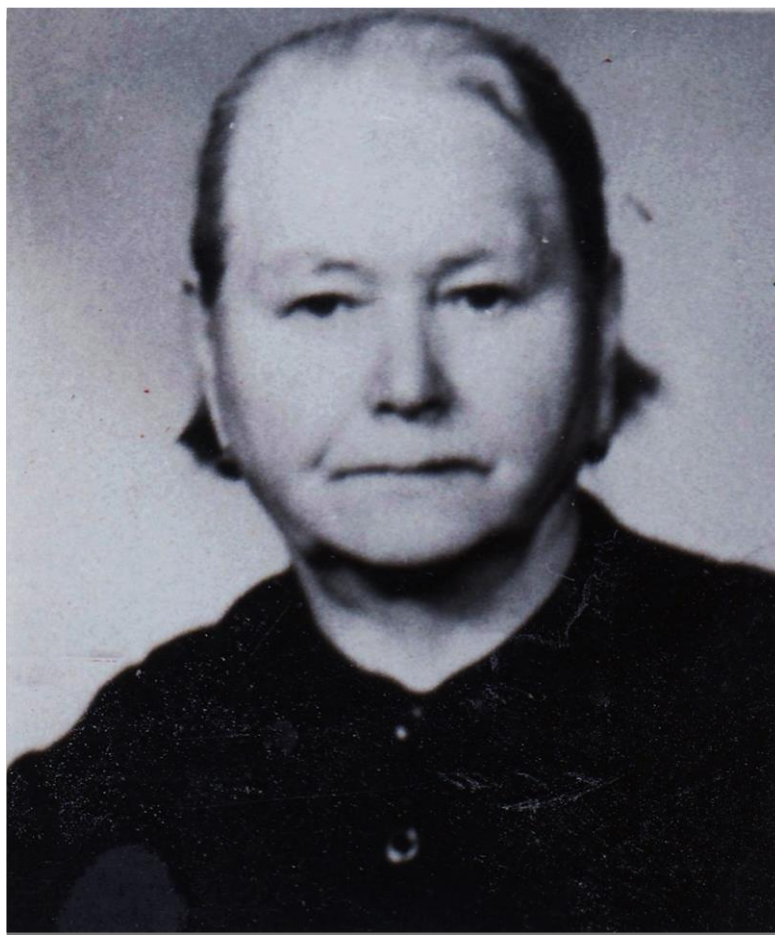
A fénykép címe:	A császár katonája
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Hodonín
A fénykép készítésének éve:	n.a.
Kulcsfigura:	Isdinszky András

Anyai nagyapám, Isdinszky András a császár katonája volt Klagenfurtban. Amikor én Klagenfurtban jártam, tisztelegtem nagyapám emléke előtt a város utcáinak. Azt mondta neki mindig nagyanyám: „Te Andris, te úgy nézel ki, mint Sztálin”.

A fénykép címe:	Édesapám
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Harmac
A fénykép készítésének éve:	1950-es évek vége
Kulcsfigura:	Pohóczky István

Édesapám kitanult ácsmester volt. Eléggé nevezetes ácsmesternek számított itt Gömörben. Több templomnak a toronytetejét is ő javította meg és készítette el. Azokat a hagyma alakúakat is, meg a kupolásokat, meg mindenfélét. De nemcsak toronytetőket, templomtetőket is készített. Az államosítás után édesapám állami munkás lett, a Közútkezelő Vállalatnál volt vezető beosztásban. Ő volt az, aki megrajzolta a hidat, amit aztán megépítettek. Ahol ácsmester és annak a szakértelme kellett, ott ő dolgozott.

A fénykép címe:	Édesanyám
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Harmac
A fénykép készítésének éve:	1980-as évek
Kulcsfigura:	Pohóczky Béláné, sz. Isdinszky Erzsébet

Édesanyám 81 éves koráig élt. Megérte, hogy a család hazaköltözzön Amerikából Magyarországra. Onnan jártak őt meglátogatni a fiaim. Én sajnos nem jöhettem át a határon, mert érvényes letartóztatási parancs volt ellenem. Édesanyám annak idején meglátogatott Amerikában is. Anyósommal együtt elvittem őt a Niagara vízeséshez.

Ország: SLOVENSKO. Megye: Harmac. Tanfelügyelet: Cím: 33-1925. szám.

Szlovák nyelvű tanév: 1924/25. Tanév: Harmac. Osztály: elemi. Iskola: Harmac.

U škól súkromných s právom verejnosti: — Nyitvánossági joggal felruházott magániskoláknál:
 Právo verejnosti udelené ministerským výnosom zo dňa ...
 A nyitvánossági jog a minisztérium 19... évi ... hó ... n kelt ... sz. a rendeletével adott meg.

Vysvedčenie - Bizonyítvány

Isdinszky Erzsébet

naroden ... dňa ... 19... v ... v župe ...
 született 19... Harmac ... vármegyében
 vallási, iskolába kezdett járni ... évi szept. hó 3 - n.
 do školy tunajšej dňa ... oddelenia ... triedy ...
 ezen iskolába 19... évi szept. hó 3 - n. Műt a ... osztály ... csoportjának tanulója
 a obdržal ... tieto známky: — a ... obvethező osztályzatot érdemelt:

Vo štvrtroku — Évnyegyében	I.	II.	III.	IV.
Mravy — Magaviselet		1	1	
Pilnosť — Szorgalom		2	2	
Úspech — Jömenetel				
vo vieroňauke - hittanban		—	—	
v občianskej nauke a výchove polgári jogok- és kötelességekben		—	—	
v slovenskom jazyku szlovák nyelvben				
v čítaní - olvasásban		2	2	
v mluvnici a v pravopise nyelvtanban és helyesírásban		3	3	
v slohu - fogalmazásban		3	3	
v jazyku výchovacom tantervben				
v čítaní - olvasásban		1	1	
v mluvnici a v pravopise nyelvtanban és helyesírásban		2	2	
v slohu - fogalmazásban		1	1	
v prvouke beszéd- és értelemgyakorlatban		—	—	
vo vlastivede honismeretében		3	3	
v zemepise - földrajzban		2	2	
v dejepise - történetben		—	—	
v prírodopise - természetrajzban		—	—	
v prírodopise - természettanban		—	—	
v počtovani a merbe - számtanban és mértanban		2	2	
v kreslení - rajzban		1	1	
v písaní - szepírásban		1	1	
v speve - énekben		1	1	
v ručných prácach výchovných nevelő kézimunkában		—	—	
v ručných prácach ženských női kézimunkában		—	—	
v telesnej výchove - tornázásban		1	1	
Zovňajšok písomných prác Írásbeli dolgozatainak külalakja		1	1	
Zameškal Műszertel	ospravedlnených igazol	2	2	
	neospravedlnených igazolatlan	—	—	
	poldní félnapot	—	—	

Vysvedčenie vydané bolo dňa: 1925. 11. 10.

A fénykép címe:	Édesanyám, Isdinszky Erzsébet elemi iskolai bizonyítványa
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A dokumentum készítésének helye:	Harmac
A dokumentum készítésének éve:	1925/25-ös tanév

Ma is őrzöm édesanyám ötödik osztályos bizonyítványát a református elemi iskolából. A többit már nem tudom, hol van. Jó jegyei voltak neki, pedig hát egyszerű falusi lány volt. Az Isdinszky szlovák név, mégis csak szlovákból van hármasa.

A fénykép címe:	Testvérbátyám
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Harmac
A fénykép készítésének éve:	1960 körül
Kulcsfigura:	Pohóczky István

Szüleim házasságából 1937. augusztus 29-én megszületett az első gyermek, István bátyám. Ő sajnos korán, 44 évesen halt meg 1981. augusztus 3-án.

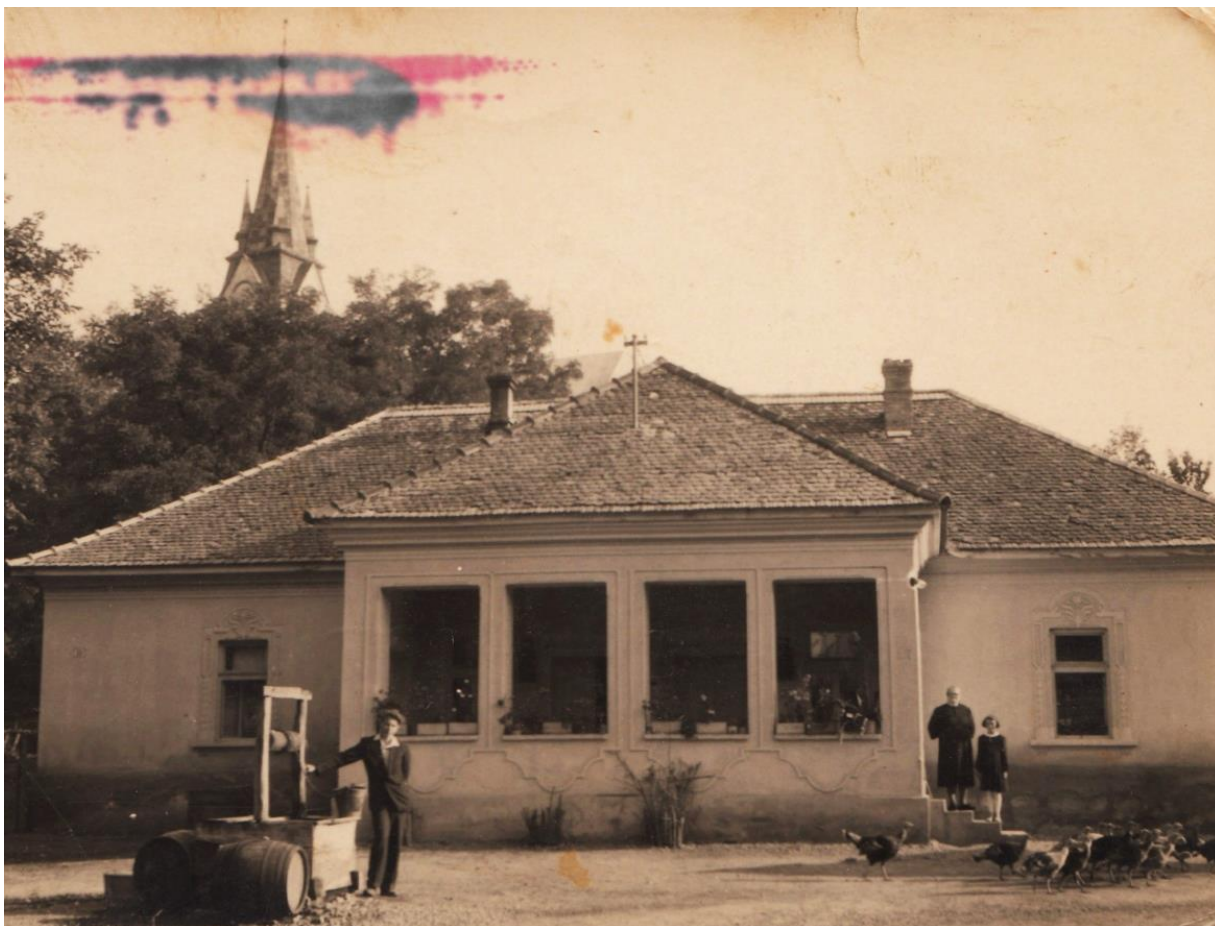
A fénykép címe:	Harmaci iskolások
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Harmac
A fénykép készítésének éve:	1951/52
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

A harmaci iskola mind az öt osztálya. A felső sorban jobbról a második fiú vagyok én. Szülőfalumban, Harmacon jártam iskolába, de persze először nem magyar iskolába, mert háború után becsuktak minden magyar iskolát. Szlovák iskolává lett a falu elemi iskolája, szlovák tanító jött. Valamikor, amikor én harmadik osztályos voltam, akkor engedték meg, hogy újra magyar iskola legyen, magyar tannyelvű. Pedig ugye az iskola mindvégig ott maradt, ahol volt. Református Elemi Népiskola, az volt kiírva rá. Oda jártunk olyan harmincan. Cigányok is. Már akkor magyar tanítónk volt: Hosszúréti János, római katolikus vallású kántor-tanító Dobócáról.

A fénykép címe:	Harmaci fiúk
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Harmac
A fénykép készítésének éve:	1950 körül
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

A felső sor bal szélén én mosolygok. A háttérben a harmaci iskola épülete látható.

A fénykép címe:	Harmaci házunk
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Harmac
A fénykép készítésének éve:	1954
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

Harmaci házunk háttérben a templomtoronnyal. Az előtérben én állok a kútnál. Nagymamám, Juli mami (Pohóczky Pálné) és unokatestvérem, Pohóczky Sárka az ajtóban. Éppen takarítottak, ezért nagyanyám veszekedett, hogy olyan ruhában kell fényképezkednie.

A fénykép címe:	Katonaruhában
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Most, Csehország
A fénykép készítésének éve:	1959
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

1957 októberében besoroztak katonának. Amikor bevonultam, Mostra mentem, északra, száz kilométerre Prágától. Meg kellett húzódnom, hiszen azt sem tudtam, hol vagyok, kik vesznek körül, milyen emberek. Bizony időnek kellett eltelnie, míg megismertük egymást meg a vezetőséget. Most gyönyörű régi város, tele templommal, az északi része meg tele gyárakkal. Mi pedig nem a kaszárnyában, hanem – mint a patkányok – föld alatti bunkerekben laktunk. De virágoskertet csináltunk ott is. Októbertől, a bevonulásomtól én nagyon sokáig nem voltam odahaza, mert nem is akartam kérni sem, hogy tudjam, meddig bírom ki.

A fénykép címe:	Katonai szolgálat
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Most, Csehország
A fénykép készítésének éve:	1959
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

A sorkatonai szolgálat alatt a szakácsiskolát is elvégeztem. A kaszárnya főorvosa, Kopecký kapitány íratott be, és a századparancsnok megfenyegetett, hogy ha nem fogadom el, akkor parancsmegtagadásért betesznek egy hónapra a fogdába. Persze a főorvos úr nekem nagyon jót akart. Így lettem szakács a katonaságnál. Ezen a képen éppen a konyha kifestésén fáradozom.

A fénykép címe:	Emlékül a lányoktól
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Rimaszombat, konzervgyár
A fénykép készítésének éve:	1966
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

„Emlékül a lányoktól: Icától, Lubától és Pólitól” – ez a kép teljes címe. 1966-ban Rimaszombatban brigádoztam, és a lányok körülvettek. A rimaszombati konzervgyár igazgatója és a párttitkár sorba állítottak minket. Én a sor utolján voltam. Végigkérdezték, ki minek tanul: orvosok, mérnökök... Mikor rám került a sor, kérdezik: „Te hol tanulsz?” – „Evanjelická bohoslovecká fakulta, Praha, Jungmanova 9 – Protestáns Teológiai Kar, Prága, Jungman utca 9”. Megszéppent az igazgató: „Vy budete farárom? – Ön lelkipásztor lesz?” Összesúgtak a többiekkel, majd megszólaltak „Tak páni doktory, inžiniery, vy můžete odíst, a pán farár ide s nami. – Doktor urak és mérnök urak, önök elmehetnek, a tiszteletes úr pedig jöjjön velünk!” Hát hova visznek ezek engem, kérdeztem magamban. „Tiszteletes úr, van egy kis ideje?” – szólítottak engem. „Ja som este neni farár! – „Én még nem vagyok lelkész.” „To už jedno. Poďte s nami na pivo, a tam sa podebatujeme! – Az most mindegy. Jöjjön el velünk egy sörre, és ott elbeszélgetünk!” Bementünk a sörözőbe. Ők féldeciztek, én söröztem. „Hova tennék el magát?” – kérdezték. „Nekem mindegy, én harmaci fiú vagyok, falusi. Én mindenféle munkát végzek” – mondtam. „Jó lesz-e, ha főnöknek tesszük oda, ahol eresztik a dzsemet? Lányok lesznek ott a keze alatt”. – „Nekem mindegy, felelősség lesz az is” – válaszoltam. Hát odahelyeztek, és délután a kettős busszal hazajöttem. „Magának ez is be van számítva, ez volt a felvételi” – ezzel bocsátottak útnak.

A fénykép címe:	Református teológus
Interjúalany neve:	Pohóczy Béla
A fénykép készítésének helye:	Prága, a V Jirchářich utcai templom előtt
A fénykép készítésének éve:	1966. szeptember 6.
Kulcsfigura:	Pohóczy Béla

1965-ben vettek fel a Csehtestvér Egyház Teológiai Karára Prágába. Az iskola megkezdődött októberben, majd novemberben egy alkalommal szokás szerint felkerestük a templomot a V Jirchářich utcában. Megismerkedtem az ottani lelkésszel is, Mičovský Eugennek hívták. Január közepe felé jön utánam Antal Vince teológustársam: „Mičovský telefonált. Hívd vissza!” Mondom, biztos kántor kell neki. Visszahívom: Tiszteletes úr, én vagyok, tessék parancsolni”. – „Testvérem, szükségünk van a szolgálatodra” – mondja. Rendben. „De nem kántorként, hanem lelkészként, mert eltörtem a lábam.” – hangzott a végszó. „Te ezt el tudod végezni?” – kérdezte a teológustársam. Mondom: „Nem mondtam vissza, valahogy muszáj lesz. Én tudom az egész liturgiát fejből, az első perctől, a salutatio-tól az utolsóig, a benedictio-ig mindent”. Megírtam szlovákul a prédikációt magamnak, hogy előttem legyen. Az összes diák eljött az istentiszteletre meghallgatni.

A fénykép címe:	Luther-kabátban
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Prága, a V Jirchářich utcai templom előtt
A fénykép készítésének éve:	1967
A fényképen szereplő személyek:	Pohóczky Béla és Szabó Károly
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

Azután még többször is helyettesítettem. Mičovský megkért, hogy az oltári szolgálatot hivatalos liturgiai öltözetben végezzem. Az evangélikus istentiszteletre a Luther-kabátot kellett felvenni.

A fénykép címe:	Teológustársaimal
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Prága
A fénykép készítésének éve:	1966
A fényképen szereplő személyek balról jobbra:	fent: Török István, egy svájci teológus, Pohóczky Béla lent: Végh Béla, Nátek Sándor, Horváth János, Antal Vince

A fénykép címe:	Esküvői kép
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	New York, a Független Református Egyház temploma
A fénykép készítésének éve:	1970. október 10.
Kulcsfigurák:	Molnár Mária, Pohóczky Béla

A feleségemmel Amerikában ismerkedtem meg. 1970-ben New Yorkban szolgáltam, és a gyülekezet bált szervezett. Ábrahám Dezső püspök úr odajött hozzám, és azt mondta: „Ide figyelj Béla! Ezt nem mondtam – huncut volt, mert nem akarta mondani –, a 84. utcában van egy kislány. Szlovákiából van, és tudod, egy lány egyedül bálba nem mehet, mert az rossz fényt vet rá. Menj el érte, és hozd el! Ő megismer téged, mert az istentiszteleten itt van mindig, amikor te prédikálsz, kántorkodsz”. Ott és akkor ismerkedtünk meg. Először nem is igazán mert velem szóba állni, merthogy lelkész vagyok, ő meg félős volt.

A fénykép címe:	Esküvői torta
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	New York
A fénykép készítésének éve:	1970. október 10.
Kulcsfigurák:	Molnár Mária, Pohóczky Béla

Ez volt az esküvői tortánk, a zsidó Littman bácsi csinálta. Akkor adták 900 dollárért. Azt mondta, higgyük el, még a milliomosok is sajnálják érte a pénzt. De a feleségem akkor nála dolgozott a cukrászdában. Úgy hozták be ketten, olyan nagy volt. Milyen szépen be van igazítva!

Hungarian Evangelical Reformed Church

Bethlehem, Pennsylvania

Dear Pastor and Members of the Church Council,

We extend a warm invitation to you and to the members of your Congregation to observe and celebrate a series of happy events in our Church, the Hungarian Evangelical Reformed Church of Bethlehem, Pa.

On November 7th, 1971 our new Pastor, the Rev. Pohóczky Béla will be ordained to the Holy Ministry of the Gospel by the Rt. Rev. Bishop Dezsó Abraham. On that occasion the Rt. Rev. Dr. Andrew Harsanyi Dean will install our new Pastor into his pastoral office of our Church.

Time for these festivities: Divine Service, Ordination and Installation,

Sunday, November 7th, 1971 in the Church, at 4 P.M.

Banquet on the same day, our Kalvin Hall, at 6 P.M.

To these festivities we extend to you our cordial invitation.

Fraternally yours,

Edward Erdei, Chairman
Kery, Imre Alder
Szalai Gyula, Treasurer

Bethlehem, Pa.
October 1, 1971

Nagytiszteletű Lelkipásztor Úr!
Érdemes Egyháztanács!

Lelkipásztorunkat, Nt. Pohóczky Bélát 1971 november 7-én szenteli fel Ft. Abraham Dezsó püspök úr lelkipásztorrá és Nt. Dr. Harsányi András esperes úr iktatja be lelkipásztori hivatalába.

Ugyanekkor avatjuk fel az új KALVIN gyülekezeti termünket.

Ünnepi istentisztelet kezdődik 4:00 P.M.-kor templomunkban.

Vacsora a Kálvin termünkben 6:00 P.M.-kor.

Ünnepségünkre szeretettel meghívjuk a Nt. Lelkipásztor Urat,

Egyháztanácsat és gyülekezetének népet.

Testvéri köszöntéssel

Erdei Edward, gondnok
Kéry, Imre
Szalai, Gyula

Bethlehem, Pa.
Október 1, 1971

Presbiterek

A dokumentum címe:	Beiktatási értesítő
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A dokumentum készítésének helye:	Bethlehem (Pennsylvania)
A dokumentum készítésének éve:	1971. október 1.

1971 tavaszán, megválasztottak engem Betlehembe – de nem a júdeai, hanem a pennsylvániai Betlehembe – lelkésznek. Ott voltam lelkész egy darabig, ott született Béla fiam 1973-ban.

A fénykép címe:	Béla fiunk első születésnapja
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Betlehem (Pennsylvania)
A fénykép készítésének éve:	1974
Kulcsfigura:	ifj. Pohóczky Béla

Béla fiam, 1973. június 2-án Pennsylvániában született. A képen az ő első éves születésnapját ünnepeljük.

A fénykép címe:	Buffalói presbitérium
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Buffalo
A fénykép készítésének éve:	1974. augusztus
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

Buffalóból hamar kellett jönni, mert a feleségemnek a torka elkezdett duzzadni, és az orvos azt mondta, hogy ez az éghajlat nekünk nem jó. „Tessenek elmenni innen, másfajta vidékről jöttök maguk ide” Mondom: „Pennsylvaniában semmi ilyen nem volt.” „Menjenek oda vissza.” Emlékszem, édesanyámnak írtam levelet január 20. körül. Lehetett már éjjeli tizenegy óra. Mint az öklöm, olyan havak estek, cikázott a villám, zengett az ég. Megírom-e édesanyámnak, hogy itt ilyen idő van? – töprengtem. Ha más elolvassa a levelet, még azt hiszi, Béla a jó dolgába már nem tudja, mit írjon. Ugyanakkor megszólalt a telefon: „Áldás, békesség! Itt Berecz Árpád. Béla, alszol-e? Mennyi pénzt kapsz te ott Buffalóban?” Mondom neki: „Talán felemelik hatszáz dollárra a fizetésem”. – „Mennyire? Na, fiam, Kalamazoo Michiganban megüresedett a lelkészi állás, és a kalamazooi presbiterek utánad érdeklődnek”. – „De – mondom – nem vagyok itt még csak vagy másfél éve”. – „No és? – felelte. – Neked a családodat kell nézned. Ott a lelkész eddig kapott ezer dollárt havonta, neked, ha odamégy, megadják az ezerkettőt”. Nem tudtam odamenni. Nem tudtam az emberektől Buffalóban még megválni.

A fénykép címe:	Beiktatás Clevelandban
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Cleveland (Ohio)
A fénykép készítésének éve:	1978
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

Clevelandba Elek Áron ottani lelkész hívására kerültem. Már Brachna Gábor bácsi, az esperes is mondta: „Hagyd ott az amerikai egyházat! Neked a magyar népet kell szolgálnod!” Más nem volt, engedelmeskedtem a hívásnak. Ez egy magyar evangélikus egyház volt, de a hívek fele református. Amerikában nem csinálnak belőle ügyet: a protestáns egyház követője vagyok, mondták, azzal átvett engem is a szinódus. Clevelandban nyolc vagy tíz magyar templom volt.

Unto us a child is born

MAGYAR EV-REFORMÁTUS EGYHÁZ DAYTON, OHIO. U.S.A.
KARÁCSONYI PÁSZTORLEVÉL 1982.
 =====

DICSŐSÉG A MAGASSÁGOS MENNYEKBEN AZ ISTENNEK!
 A FÖLDÖN BÉKESSÉG ÉS AZ EMBEREKHEZ JÓ AKARAT!

KEDVES TESTVÉREK! Az ADVENTI napokban ismét az egyetlen egy Szabadító a megváltó UR JÉZUS KRISZTUS közeledik hozzánk, a szívünkhez. Talán megint zárt ajtókra kell találnia? Talán, megint elveszett kiáltás maradt? Jöjjetek éhezni, akik megvagytok fáradva, akik megvagytok terhelve az élet keserűségétől! Jöjjetek! Nehalgtassatok a gonosz világ csábító szavára! Jöjjetek amíg idő van!... Jézus bennünket keres! Hozzánk szól a kétségbeesés idején: Ne féljétek! Ne ingadozzatok a HITBEN! Az én békességemet adom néktek!

Kedves Testvéreim! Ha nyugtalan az életed, Krisztus békességének oltógallyával nemesíted életedet! Ha csakugyan Ő lesz a TE életed gyökere, TE is teremt az Ő békés gyümölcseit. Valahányszor Krisztus születik meg egy emberi lélekben, mindannyiszor csoda történik. Az erezki ember lelki emberre válik, a bosszualló-vérgengző ember kezes bárányra, a szeretetlen és gyűlölködő szeretetteljessé és megbocsátóvá!

Ha most KARÁCSONYKOR megszületik KRISZTUS a TE szívedben, akkor meghozza a TE békességedet! Engedd, hogy megszülessék szívedben Krisztus!

A KARÁCSONYI öröm-békesség mindenkié! Minden emberé és minden nemzeté! De legnagyobb mértékben azoké, akiknek erre az örömre-békességre a legnagyobb szükségük van! Hüljön és áradjon azért most KARÁCSONYKOR egy-egy sugár minden ilyen helyre... minden ilyen szívre.

A gyermekekre, akikre nézve életfeltétel, hogy az öröm leve - gönyjében nőjenek fel. Az aggódó, küzdő családapákra, magukat emésztő anyákra, akik a nagyörömszerzésben magukról egészen megfeledkeznek. A szenvedő betegekre, akik türellemmel hordozzák a fájdalom keresztjeit! A gyászóokra, akik nem régen álltak meg egy koporsó mellett. A megkeseredett szívűekre, árvaakra, és özvegyekre. Mindenütt ahol földön futó magyarok dideregnek!

TESTVÉREIM! TE is meghívót kaptál! Add oda magad egészen a felülről jövő lelki-szenvedésnek! Jöjjetek Magyar Templomunkba Ünnepet Szentelni! Jöjjetek az URASZÁLLÁHOZ, hogy a lelkeid átélje a mennyei való érintkezés új életet fakasztó csodáját!

JÖJJI! Ne nézd, hogy más mit csinál, hanem JÖJJI! TE halld meg JÉZUS hívó szavát! TEGED keres! TEGED akar megáldani! Jöjjetek mindnyájan! Zengjen boldogan ajkunkon ősi szép énekünk: "Krisztus Urunknak áldott születésén...".

Ha mondjuk egy szívvel Jöjjetek karácsonyi öröm-békességi Oszlads el mindnyájunk féltelmét, aggodalmát. Jöjjetek és zengjétek minden ajkon hálaadó éneket! Ébressz minden szívet új jövedelmű, boldog érzéseket! Jöjjetek és segíts hálával odaborulni a bethlehemi jászolbölcső elé, ahol nyugzik, álmadozik egészen a világ és emberek ISEBEN! MEGÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS MEGVÁLTÓJA!

BOLDGABB ÚJ-ÉVET KÍVÁN! Pohóczky Béla Lelkipásztor és CSALÁDJÁ!

Unto us a child is born

HUNGARIAN EVANGELICAL REFORMED CHURCH OF DAYTON, OH.
CHRISTMAS PASTORAL LETTER 1982.
 =====

GLORY TO GOD IN THE HIGHEST, AND ON EARTH
 PEACE! GOOD WILL TOWARD MEN!

DEAR CHRISTIAN MEMBERS AND FRIENDS! CHRISTMAS brings Good News, of the birth of JESUS CHRIST our SAVIOUR! Each year this joyous message brings forgiveness and new life to millions people!

CHRIST is the center of CHRISTMAS! All the tinsel and holly, the customs and cards, the feasting and gifts, which surround the season, are the joyful celebration of HIM who is at the heart.

CHRISTMAS is CHRIST!... GOD'S SON on earth. Christ birth is completely, utterly Heavens doing. It was planned in eternal councils before the world began. In the fullness of time angels, from heaven carried the news to earth. Several times in the gospels angels brought direct word from God to men. God said: And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name JESUS... for he shall save his people from their sins. The inn had no room for the Son of God. How beautiful is the story of Christmas. To "as many as receive HIM" Christ reveals His glory! Humble shepherds watching over their flocks by night were the first to hear the glorious message of the angels, and to see God's Christ. They followed the star, and presented their gifts to Him, the Saviour of all men.

CHRISTMAS is tenderness, the purity and beauty of love personified. How tenderly God delivered HIS infant SON into the care of warm, gentle Mary, and wise, obedient Joseph.

What a night of eager expectation! On the hillsides of Bethlehem shepherds tending their sheep joyfully received the heavenly announcement of the angelic hosts: Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men! All heaven resounded to anthems of praise! Statesman, theologians, philosophers, scientists, astronauts, have attested that JESUS CHRIST is the most sublime character of history! But what does HE mean to YOU? His life and death and resurrection vital as they are, are largely meaningless so far as YOU are concerned if YOU fail to accept HIM into YOUR own personal life.

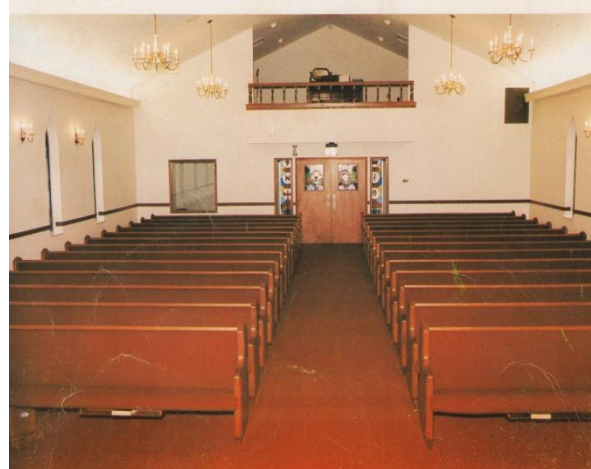
Do not allow this CHRISTMAS season to pass without making HIM the greatest news in YOUR life!

Accept HIM NOW! Enjoy the bless of living a life of happiness, peace, and victory through the Prince of Peace! If YOU do know of HIM, rejoice this moment that HE came, that HE died for YOU, that HE rose from the dead for YOU! That HE will soon return for HIS faithful and active followers who have been redeemed through HIS righteousness!

MAY GOD BLESS YOU IN THIS CHRISTMAS HOLIDAY SEASON,
 AND FILL YOUR HEART AND HOME WITH HAPPINES IN THE NEW YEAR!
 With Pastoral Love: Rev. Béla Pohóczky, Pastor and FAMILY!

A dokumentum címe:	Karácsonyi körlevél
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A dokumentum készítésének helye:	Dayton (Ohio)
A dokumentum készítésének éve:	1982

Minden ünnep előtt a lelkipásztor, ha nem tudott elmenni – mert óriási távolságok voltak –, küldte a levelet a gyülekezet tagjainak. Én ilyen pásztori levelet küldtem a családoknak: „Christmas pastoral letter”. Az egyik fele angol, a másik magyar. Ami nekem éppen kellett, például a grafikákat, kivettem máshonnan, de a fejlapot úgy vettük meg a Bible Bookstore-ban, a Biblia Könyvesboltban. Ez a gyülekezeti újság tartalmazta az istentisztelet rendjét – „angol nyelvű ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással” – és egy hívogatást a magyar nyelvű istentiszteletre: „Szeretettel kérjük Testvéreinket, hogy idejében szíveskedjenek látogatni istentiszteleteinket. Szép meleg templomunk kitárt ajtókkal vár bennünket. Most ne találjunk kifogásokat, addig jöjünk, amíg lehet. Eljön az az idő, amikor szeretnénk jönni, és már bizony nem tudunk. Senki odahaza ne maradjon az istentisztelet ideje alatt, áron is vegyük meg az alkalmakat. Isten házába várunk szeretettel.” Mindent kihasználtam, amit tudtam: „beloptam” Ady Endre karácsonyi verseit, karácsonyi grafikákat, stb. A gyülekezeti hírmondó része volt az anyagi beszámoló „Pénztári könyv” címmel: „Amíg idő van, hozzuk rendbe kötelességeinket” – írtam. A karácsonyi külön-adományok számára borítékot mellékeltem. Távolból a szeretteimre emlékezve egy kis verset is költöttem: „Kicsi puha hópelyhecskék / takarjátok be a mezőt; / Csendben, lágyan fedjétek be / a harmaci temetőt! / Kedveseim, édesapám / és testvérem / ott nyugszanak csendesen. / Hideg télben, / fagyos szélben / ne fázzanak odalenn!” Hát ez volt egy levél. Ábrahám Dezső azt mondta: „Te ne várj ilyet senkitől!” Mondtam is neki, hogy ezt el kell kezdeni összeállítani időben, nem előtte való nap.

1902 - 1983
 Dayton Hungarian
 E & R Church of Christ
 4457 Troy Pike
 Dayton, Ohio 45404

A fénykép címe:	A daytoni magyar protestáns templom
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Dayton (Ohio)
A fénykép készítésének éve:	1983

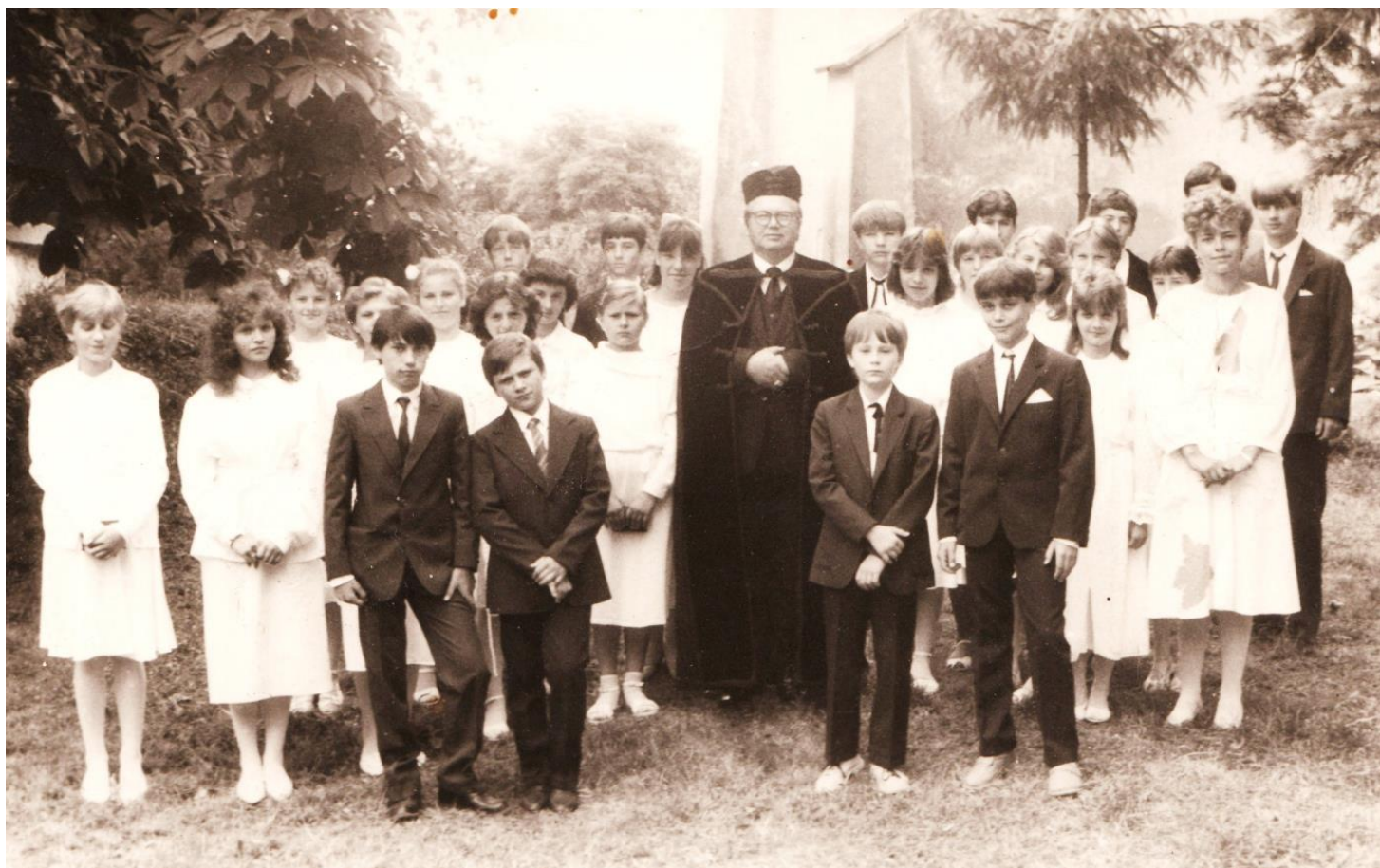
Aztán eljött az idő, amikor egyre rosszabbra fordult az a clevelandi negyed, ahol a templom volt. Ahol laktunk, a görög papot, amikor kilépett az autójából, lelőtték, és az elődömet, Brachna Gábort is meglőtték. Akkor aztán a püspök helyettes, Schwarz Pali azt mondta: „A kis család itt nem maradhat. Ez a templom rossz környezetben van”. Elek Áron bácsi volt az, aki utat mutatott, és azt mondta: „Béla, tudjuk, hogy milyen helyen laktok, menj el Daytonba”. Úgy is lett.

Daytonban volt már a gyülekezetnek egy kis kápolnája meg egy óriási gyülekezeti terme, ahol több mint 500 embert le tudtak ültetni, de templomot akartak építeni. A daytoni templomot kívül-belül én terveztem. Egy juhaklot vett meg a gyülekezet, a gazda lakásából lett aztán a parókia, az akolból pedig a templom. Én nagyon szerettem. Daytonból adtam be a kérvényt, hogy jönnék haza. Kinevettek sokan, mikor megtudták, hogy ott akarom hagyni Amerikát, és haza készülni családotól. „Ilyen embert! Otthagyni Amerikát!” – méltatlankodtak. Meggondoltam-e, azt kérdezték.

A fénykép címe:	Fiaim: Béla és László
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Méra, Magyarország
A fénykép készítésének éve:	1985
Kulcsfigurák:	ifj. Pohóczky Béla és Pohóczky László

Feleségemmel két fiút neveltünk fel becsülettel. Béla fiam nyomdokaimban járva lelkipásztor lett. Feleségem halála után kettesben élünk Serkében. Laci fiam Amerikában él és dolgozik. Fiú unokával ajándékozott meg, akit sajnós ritkán láthatok.

A fénykép címe:	Konfirmáció
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Méra
A fénykép készítésének éve:	1988. május
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

Tíz esztendőzt szolgáltam Mérán. Nekem volt a legtöbb konfirmandusom, még Miskolcon sem volt annyi. Tudni kell bánni a szülőkkel, gyerekekkel. Meg kellett őket szeretni, aztán meg kellett velük a konfirmációt szerettetni: elmagyarázni, mit is jelent a konfirmáció.

A fénykép címe:	Templomszentelés
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Fügöd, Magyarország
A fénykép készítésének éve:	1992
Kulcsfigura:	Csomós István esperes a szószéken

A fügödi templom belsejét is én terveztem meg. Sokat töprengtünk, hogy milyen korona legyen csináltatva a szószéknek. „Csináljuk úgy meg, mint a toronytetőt!” – mondom. Később azt mondta Sándor gondnok: „Tisztelendő úr, jönnek még Budapestről is a turisták, és ha bemennek a templomba, azt kérdezik, kinek volt ez az ötlete?” Ők meg elmondják, hogy nekik volt egy világjárta papjuk, Amerikából jött ide.

A fénykép címe:	A serkei templomban
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Serke, Szlovákia
A fénykép készítésének éve:	1999
Kulcsfigura:	id. Pohóczky Béla
További szereplők:	balról jobbra: Pohóczky László, ifj. Pohóczky Béla, Pohóczky Mária

A rendszerváltás után egyszer ünnepség volt Göncön, és ott megjelent az alsólánci, felsőlánci lelkész, Gyüre Zoli. „Pohóczky Béla! – ölelt át – No, most már neked itt semmi keresnivalód. Gyere haza, szolgálni kell otthon!” Aztán utána érdeklődtem, hogy kellene lépni, jöttem személyesen is bejelentkezni Mikó Jenő püspökhöz. Le kellett adni a magyarországi szolgálati bizonyítványomat, a püspöki és esperesi ajánlást, az összes diplomámat. Átvett az itthoni egyház.

Rimaszombatban az egyik közgyűlésre készülve azt mondja nekem az esperes, Varga Gyula: „Béla, te vagy az új közöttünk, neked kell prédikálnod.” „Rendben vagy, Gyula bátyám. Kírom az énekeket is”. Elvégeztem az istentiszteletet, és látom, hogy egy csoport külön integet, és ott beszélgetnek. Hát a serkei presbiterek voltak. Rám vetették a szemüket. Így kerültem Serkére.

A fénykép címe:	1848-as zászló
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Serke
A fénykép készítésének éve:	1996
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla
További szereplők:	Iski Ibolya, ifj. Pohóczky Béla

A serkei parókián egy régi palástba csavarva 1848-as zászlót találtunk, amelyen a „Szabadság, Testvériség, Egyenlőség” jelszava szerepelt. A képen Iski Ibolyával, a Pátria Rádió „Világosság” című műsorának szerkesztőjével vagyunk láthatók, aki a jeles felfedezés kapcsán riportot készített.

A fénykép címe:	A perjései evangélikus oltár előtt
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Perjése, Szlovákia
A fénykép készítésének éve:	2010
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla
További szereplők:	Dr. Fabinyi Tamás, Moncol Zsuzsanna

A magyar evangélikus egyház is elismerte szolgálatomat, többször felkerestek Magyarországról. Fabinyi Tamás püspök úr a felségemet betegségében is meglátogatta, Szarvason együtt is szolgáltam a zsinat elnökével. A képen a perjései evangélikus templom oltára előtt állunk. Be sem akartam öltözni, mert én már öreg vagyok, de azt mondták: „Mit gondolsz, ha mi nem adunk neked szót, ezek minket megvernek!”

A fénykép címe:	Serkei gépmúzeum
Interjúalany neve:	Pohóczky Béla
A fénykép készítésének helye:	Serke
A fénykép készítésének éve:	2015
Kulcsfigura:	Pohóczky Béla

Béla fiam elkezdett itt Serkében egy kis falusi múzeumot megszervezni. Szabadidőmben abban munkálkodom.

A gyerekekkel még Amerikában elmentünk egy kiállításra. Ott magyaráztam nekik magyarul, milyen traktor volt nálunk. Ott vettem a fiúknak egy gőzgépet, amit be kellett fűteni – a mai napig is megvan. Utána, mikor hazajöttünk Magyarországra, Béla az újságban akadt rá egy hirdetésre: Mezőkövesden hirdettek egy géпкиállításra. Elmentünk, és ott ismertük meg a „vaskirályt” – én neveztem el őt vaskirálynak, amúgy János bácsi volt, akinek volt pár régi traktorja és több gépe, a legtöbbje már nem is működött. Béla fiam kérde, hogy ilyenek voltak-e régen otthon nálunk is, mert akkor menjünk haza, és szedjük össze. Hál' Istennek, sikerült is mindjárt három vagy négy gépet összeszedni Harmacon. Onnan kezdődött minden. Mikor aztán Serkébe Harmacról elhoztunk mindent, összeismerkedtünk több gyűjtővel is; voltak jó emberek, akik segítettek. Most már gyűjtőként tartanak számon bennünket, jönnek hozzánk, telefonálnak, és szeretnek is bennünket. Minden évben egyszer nagy rendezvényt szervezünk. Jönnek ide több száz kilométerről érdeklődők: gépészek, tanárok, lelkészek, orvosok... szlovákok, magyarok, még Ausztriából, Németországból is voltak már itt.